Szabad Szó
1947 APR. 20.
OSP

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: – é. – f.

Cím: 2400 Augusztatelepi lakós várja a jobb lakást

Forrás: Szabad Szó

(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)
	1947 ápr 20	–	

Osztályozás

Tárgy: 333.32

Hely:

Idő: „1947"

Személy:

Helyszám:

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinyomda 1926 — 8891

2400 Augusztatelepi lakos várja a jobb lakást

A becsülletes munkások hírét is tönkre teszi a környezet

Sok szó esett már a munkában is a városszéli nyomortelepekről. Ki ne ismerné tehát a Valéria-telepet vagy az Augusztatelepet, ahol éjszakára szegény baraklakásokban vagy földbevájt gödrökben élnek családok.

2400 szegény ember

Az Augusztatelepet 1916—17-ben építették, előbb hadifogolytábornoknak, majd erdélyi menekült családokat helyeztek el a telepen. Innét erednek a baraksorok erdélyi városokról szóló elnevezései is. 1937-ben a belügyminisztérium átadta a telepet a fővárosnak s a lakásügy közvetlenül százszámra kőtöltek a barakokba a lakásnélküliek. Egy statisztika szerint 1849 lakás volt a telepen 7240 lélekszámmal. 1947 januárban 1-i népszámlálás szerint a lakott lakások száma 880, míg a lélekszám 2400-ra ugrott. Ebből 160 családot telepítettek ki eddig a Tomori-telepre, a Palotai-úti telepekre. A főváros elgondolása szerint a kitelepítés gyorsabban haladt, ha a IX. és X. kerület sorait lakásait helyreállítják és fokozatosan kitelepítik az Augusztatelep lakóit.

S most nézzünk be a lakók életébe. Kik laknak itt, hogy kerülnek ide s miért nem költöznek már el emberségesebb környezetbe?

Van, aki 10—15 éve már a telep lakója. Arra a kérdésünkre, hogy miképpen került ide, a lakásinséggel felelt, majd hozzátette, hogy ötödik éve kivül a keresetiszonyaival is annyira megváltozott, hogy kénytelen volt a havi hatforintos barakbérbe költözni. Ez a kérdőjelen feltétlen hitelt érdemel. S ha ez így van, mégis inkább érthető az, hogy a munkáltan csavargók, kóregelők, naplopók a fedél alá jutottak, naplopók a pénzhollog elcsóbb formáját választották és így romlott be a telep anyagi, hogy pusztán emlitésére már annyat sem kapnak, mert Angyalföldi Gyár információt csak egy gyár információt két a telepgyűlnokságtól két telepi munkavállalóról, mert felt, hogy kitoszbjak a gyárát.) Az Augusztatelep rossz hírét még csak növeli — persze nem ok nélkül — a rendőrség mindig sűrűbb razziái is, hiszen itt lakott a betörővezér Márfi és Binder, akik rendszeresen fosztogatták a vasúti vagonokat. Ilyen tényekre persze megnehezítik a becsülletes telepi lakók helyzetét.

Hogy eddig mit nem csináltak el, annak is van magyarázata. Munkalehetőségük van a város szívéhez, közelebb van a XIII. kerületi Tomori-telep, pártoltatás villamosvasúttal vagy gyaloglással elérik a Teleki- vagy Garay-teret, ahol rendszeresen találnak munkaalkalmat.

Krumpli, bab, egy kis tészta...

Mert olyanok is élnek itt, akik becsülletes munkával keresik meg a kenyerüket. Ez megláthatók kényszerűkön, éltöltődésükön, lakásukon és egész emberi magatartásukon is. Találomra bekopogunk Cin Adolf szállítómunkáshoz, akinél megtelepedünk a tisztaságon, a rendben, pedig kilencen vagyunk ő az egyszoba-konyhás barakban.

1941 óta lakik itt. Hetiköltsége 80 forint. Hét gyermeke van, a legkisebb 11 éves. A vége is nála lakik, aki villamoskalauz.

— Mért nem mennek a Tomori-telepre?

— Messze van. Arra várunk — mondja a felesége —, hogy szabadban, a városi házakban fireszdjen lakás.

— Hogy élnek?

— Mint a szerencsétlenek. Krumpli, bab, néha egy kis tészta, mikor mi kerül az asztalra.

Es mindig kerül, mert dolgozunk. Nem azonosítjuk magukat a naplopókkal és csavargókkal.

A 9-es barakban hangos rádió mellett olvas itt. Figus Lajos. Apja fényezőmester, és maga fűtőgyőnök. Négyen laknak a barakban, az apa és fia heti 150 forint körül keresnek. A szobában szőnyeg van a padlón, a falakon körülfényesre suldozott képek, a rézágyakon csipketerítő. Díszpárnák a székeken, könyvek a szekrény tetején, az éjjeliszekrényen, mert Figusék olvasnak is.

— Hét éve laknunk a telepen — mondja Figusné. — Szerettünk már, mert könyves nének mondtam lakni. Ilyen' környezetben lakni.

Körülnézünk a szobában és találomra felemelünk pár könyvet, hogy mit olvasnak. Ilyen könyveik vannak: Sinclair: Kémai látomás, Dreiser: Amerikai tragédia, Corbineau: A Renesance, Gorkij: Az anya, Tamási: Jégtörő Mátyás és más könyv. Ami annak a bizonyítéka, hogy van bennük felemelkedési vágy, az érzik érdekes beszédjükön, szóbeli viselkedésükön és egésszen magatartásukon.

70 éves csomagold-